

JIMMY VANDER WEN ZET FORMULE 1-TEMPO

18 April 2019, omstreeks 22.00 uur. Zojuist *The Passion* gespeeld, en mijn telefoon ontploft bijna in mijn hand... Ik weet dat er altijd ontzettend veel mensen naar kijken, maar dit jaar lijkt het nóg extremer. Ik word overladen met berichtjes; van familie en vrienden, maar ook onze Mexicaanse schoonmaker, muziekcollega's, tot zelfs Amerikaanse medemuzikanten die vanuit de States mee hebben gestreamd. Dit evenement maakt dingen los bij mensen. Over Amerika gesproken; een paar jaar geleden hebben ze *The Passion* opgevoerd in New Orleans. Ik begreep dat de band – zonder solisten – twee weken repeteerde. Hoewel de uitzending op televisie er werkelijk prachtig uitzag, trok het niet genoeg kijkers voor een vervolg in de VS. Misschien is Amerika toch nét iets te conservatief voor deze interpretatie van het geloof. Maar twee weken repeteren... Daar kunnen we in Nederland alleen maar van dromen. De enige keer dat ik zoiets meemaakte was tijdens *De Toppers in Concert* in 2016. We waren toen zeker tien dagen onderweg alvorens we de Arena in gingen. Bij *The Passion* is het anders. In slechts één dag moet de show gerepeteerd worden; daarna zien we elkaar pas weer op locatie bij met de generale repetitie.

Die ene dag, 20 februari. We verzamelen bij Ampco in Utrecht. Muzikaal brein Eric van Tijn legt uit wat we gaan doen. Twintig minuten per liedje; en daarin moeten we het ook nog even goed opne-

men; als oefenband voor de solisten. In zo'n geval ben je blij met de kilometers die je als notenlezer hebt gemaakt. Vormen en stijlen worden razendsnel veranderd, maar door ieders goede voorbereiding gaan we in Formule 1-tempo door de setlijst heen. De maanden daarna wordt er nog van alles aangepast; de definitieve versies verschijnen maandag online. Donderdag is het showtime. Ik beluister de aanpassingen en probeer ze eigen te maken. Ik verken de sequences en de vocalen, zodat ik die niet in de weg zit. Ik verken mijn eigen ruimte en luister naar **Olaf Fase**, die samen met mij de drumsectie vormt. We geven elkaar de ruimte en luisteren; vooral ook naar elkaar. Donderdagmiddag op de generale repetitie moet alles kloppen.

18 April 2019, nét voor half 9. Ik geef Olaf een klamme *high five*. Witte kleding aan, over een paar minuten zijn we live op televisie. Er kijken zo meteen 2 tot 3 miljoen mensen; een fout maken mag en kan niet. *Full focus* met een camera op je gezicht. Hebben jullie die Formule 1-documentaire op Netflix gezien? Nou, onze start lijkt net zoals die op de baan. We gooien alles eruit en spelen alsof ons leven ervan afhangt. 'Jezus Christus, wat een adrenalinekick.' De rush door je lijf. Door mijn hoofd schieten de opnamen van die ene dag repetitie; vóór mij de heftig veranderde en bekladde partijen. Af en toe kijk ik lachend naar Olaf. We gaan als een raket.

18 April 2019, omstreeks 22.00 uur. Mijn telefoon ontploft. Trots dat we dit geflikt hebben. Deze momenten maken mijn jaar. Die ene dag voorbereiding, de kick om dit met zo'n goede band te doen, de waardering die je krijgt, de hyperfocus. Het was allemaal te gek en 3 miljoen mensen zagen het.

Amen.

Jimmy & Olaf

